

קונטרס

טעם זקנים

שיחות התחזקות בעבודת השם
ע"ד הסלולה של
רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע
מאת הרה"ח
ר' לוי יצחק בענדער ז"ל
מתובל בסיפורי עובדות מאנ"ש מדורות הקודמים
מתורגם ללשון הקודש

כ

מבין
טעם
זקנים
שיחותיו של
רבי לוי יצחק בנדר ז"ל

תוכן השיעור

קרסי נחושת
כל ענייני הוא ראש השנה
כוחו הגדול העולה על הכל
ולוקח נפשות חכם

הענף מחובר לעץ אחר
מעייץ של דיבורים
פוטר מים ראשית מדון
לא הביט און ביעקב
המניץ שלכם היה בוקע רקיעים

כל הזכויות שמורות

שער ועימוד: י. גרוס

0527644765

הערות והארות מתקבלות בחפץ לב, נא להתקשר אל:

יוסף מענדל האס, מאנסי ארה"ב

1-845-200-0443 (מארה"ק: 0722-573-456)

לקבלת הקונטרס וכן ההקלטה (MP3) של השיעור, יש לפנות דרך האימייל:

Rlyb148@gmail.com

לתרומות והפצה בלבד:

0548432460

bn5710048@gmail.com

שיחה משנות התש"ל

(טייפ מספר #5)

הענף מחובר לעין אחר

(חסרה ההתחלה) כתוב בתורה^א: "הנסתרות - לה' אלוקיננו". היינו, שעבודת ה' של כל יהודי בפרטיות, צריכה להיעשות ב'הצנע לכת', אולם "והנגלות" - הדברים שבין אדם לחבירו, צריכים להיות 'בגלוי'.

כשאדם נוהג בעניינו של הרבי עם 'אהבה', עם 'מידת החסד', עם 'טוב לב' כלפי חבריו, אזי התעלותו היא שונה לגמרי! ובאופן כללי, מהותו של האדם משתנה לגמרי!

אולם כשלוקחים את עניינו של הרבי ונוהגים רק עם 'מידת הדין', אזי עניינו של הרבי אינו 'מריח' כראוי, הריח הוא לא הריח שלנו, זהו לא ענייננו, זה כבר משהו אחר!

ידוע שהיו חילוקים בין אנשי שלומינו...

ראו זאת בחוש - במשך כל הדורות ראו זאת, מי שהלך בדרך זו, 'במידת החסד ובמידת הרחמים', לא בדרך של 'דין' - הוא פעל ועשה טוב! אפילו

הערות ומראי מקומות

אנשים פשוטים 'בעלי-בתים' שלא ראו אצלם 'עבודות' גדולות, גם הם פעלו ועשו טוב, כל ימיהם עשו טוב והתעלו מעלה מעלה!

לעומת זאת, אלו שנהגו 'בתקיפות' עם 'מידת הדין' - עניינו של הרבי לא נדבק בהם ופעל עליהם כראוי, וגם דרכם לא התקיימה והמשיכה לדורות הבאים.

מדוע? בגלל ש'ענף' כשהוא יונק מ'האילן', הוא מוכרח לינוק ממה שהאילן נותן, אחרת - הוא מתרחק, הוא יונק מאילן אחר, כל חיותו אינה מאילן זה, כי-אם מאילן אחר, הוא לא יונק מאותו 'אילן'!

מעין של דיבורים

בשנת תרי"ד נפטרה בתו של הרבי 'אדל'ע', ובאותה שנה נפטרו גם כמה מגדולי וחשובי אנשי שלומינו.

רבי נתן נפטר כבר בשנת תר"ה, אולם בשנת תרי"ד נפטרו עוד רבים מגדולי אנ"ש. ר' יצחק בערי נפטר בתרי"ד, אדל'ע בתו של הרבי, ועוד.

בתקופה ההיא נסע רבי נחמן טולטשינער לאומן לפגוש את רבי נפתלי. אמר לו רבי נפתלי: "נחמן, בסמוך לעיירה 'טירהאוויצע', ישנה עיירה קטנה ו'לקנקיווקה' שמה - זוהי עיירה קטנה. עניינו של הרבי החל לפרוח שם מעט - סע לשם!".

הערות ומראי מקומות

ב. רצ"ל כי ענין רביז"ל הוא אילן שכולו חסד ורחמים, עי' שבחי הר"ן אות כ"ב: וְגַדְל עֵצִים הַפְּלֶגֶת מִדַּת טוֹבוֹ הִיָּה מִפְּרֹסִם לְכָל מִפְּרִיָו, כִּי הָיָה רַק פְּלוֹ טוֹב בְּלִי שׁוֹם צַד קִפְדָּה וְכַעַס בְּלָל, רַק פְּלוֹ טוֹב. ועי' סיפורי מעשיות מעשה י"ג - יום החמישי, מענין האילן הנפלא אשר יש שם כל העופות וכל החיות, ושם אין שום היזק משום חיה, וכל החיות וכו' מעורבים שם, וכולם משחקים שם וכו'.

ג. מחשובי תלמידי מוהרנ"ת, עי' אודותיו בשיש"ק ח"ג אותיות שע"ט - שפ"ד, ועוד.

שיחה משנות התש"ל

רבי נחמן טולטשינער נסע לעבר אותה עיירה קטנה, ובהגיעו לשם הוא פגש באברכי העיירה, בר' סנדר ושאר בני החבורה. פתח רבי נחמן את פי קודשו והחל לדבר עמם - בכל שמונת ימי שהותו בטירה אוויצע הוא לא סגר את פיו, יומם ולילה הוא דיבר עמם, דיבר ודיבר...!

ביום ראשון, לאחר שעברו שמונה ימים בהם שהה בטירה אוויצע, שכר ר' נחמן 'סוס ועגלה' והתכוון להיפרד מבני החבורה ולשוב לביתו, אך בפועל 'מעמד הפרידה' היה עם 'אהבה' כה גדולה, שהם היו מוכרחים להורות לעגלון לשוב על עקבותיו. ולהשאיר את רבי נחמן במחיצתם שמונה ימים נוספים - כך היה נראה 'מעמד הפרידה' מר' נחמן...!

כשחלפו שמונת הימים בהם ר' נחמן במחיצתם בפעם השנייה, התכוון ר' נחמן להיפרד מהם לשלום ולשוב לביתו. אך גם בפעם השנייה מעמד הפרידה היה עם 'אהבה' כה גדולה, עד שר' נחמן נאלץ להישאר ביניהם שמונה ימים נוספים... כך שלמעשה שהה ר' נחמן במחיצתם במשך 'שלשה שבועות'!

'שלשה פעמים' הם כבר נפרדו מר' נחמן, אולם רק בפעם השלישית הוא שב לביתו...!

לאחר ששמעו מר' נחמן דיבורים נפלאים כל-כך, שאלו אותו: "רבי נחמן מהיכן לוקחים אתם כאלו דיבורים? הרי 'מעייין' של דיבורים נובע מפיכם?!"

ענה ר' נחמן ואמר להם: "רבי נתן לאחר פטירתו השאיר אחריו 'בוידעם' - עליית גג' מלאה בכתבי-יד, כל כתבי-היד של הספר 'ליקוטי הלכות' מונחים שם. דעו ש'כתבי-היד' כבר מעלים עובש והחלו להירקב, ונדרש סכום כסף גדול לצורך הדפסתם. כל הדיבורים שדיברתי עמכם - כולם כתובים בכתבי-יד של הספר 'ליקוטי הלכות' אשר מונחים בכיזיון נורא בעליית הגג!"

תכף בשומעו זאת הוציא ר' סנדר מכיסו 'מאה רובל', העביר לידיו של ר' נחמן ואמר: "הנה ה'מאה רובל' הראשונים; מאה רובל נוספים אעביר לידיך

טעם זקנים ~~~~~ 1

מיד כשתתחילו בהדפס, ומאה רובל נוספים אעביר לידיך כשתסיימו להדפיס את כל הכרכים!".

הוא התחייב להעביר לידי ר' נחמן 'שלש מאות רובל'!

'שלש מאות רובל' באותם ימים, לפני מאה שנה, היה הון תועפות. ר' נחמן בראותו השתתפות שכזאת, נסע תכף לעיירה טשעהרין והקים קול זעקה: "געוואלד געוואלד, מה קורה כאן? ! הנה באו מקורבים חדשים, והם לא עשירים גדולים, הם מתפרנסים בצמצום גדול, ודווקא הם אלו שנותנים מכספם 'שלש מאות רובל' להדפסה? ! הרי זה סכום עצום!".

עשירי העיר טשעהרין בשומעם זאת התביישו מפני ר' נחמן, ונדבו אף הם סכומים הגונים לצורך ההדפסה - כך יכול היה ר' נחמן להתחיל בהדפסה. בארבעת השנים הבאות עד לשנת תרי"ח, סיים ר' נחמן את מלאכת ההדפסה של כל שמונת כרכי הספר ליקוטי הלכות.

פוטר מים ראשית מרון

האהבה ששררה בין ר' נחמן טולטשינער לר' סנדר אינה ניתנת לתיאור כלל וכלל!

ר' סנדר התבטא פעם על ר' נחמן ואמר: "הנחל נובע מקור חכמה מתאכסן אצל ר' נחמן טולטשינער!" - כך התבטא ר' סנדר.

איי, זה באמת היה ר' נחמן, היה זה ר' נחמן...!

בשנת תרכ"ו בנה ר' סנדר את הקלויז באומן. רבי נתן היה זה שבנה את הקלויז הראשון באומן - בשנת תקצ"ב. הקלויז של ר' נתן נבנה בעניות ודלות, אולם הקלויז שר' סנדר בנה בשנת תרכ"ו, נבנה כיאה וכיאות! ר' סנדר פיזר

שיחה משנות התש"ל

ממון רב לצדקה, היה הכל, עניינו של הרבי הלך וגדל מיום ליום. הן בכסף שחולק לצדקה, הן בשאר הדברים, אה! עניינו של הרבי צמח וגדל מיום ליום!

אולם כעבור מספר שנים - בשנת תרל"ב-תרל"ג, בא הבעל-דבר ושכנע שיאמרו לר' נחמן: "ר' נחמן, אנחנו דורשים שתעבירו לידינו 'פירוט' של כל ההוצאות שיש לכם...!"

תחילה התגורר ר' נחמן בעיר 'ברסלב'. בהמשך ביקשו אנשי שלומינו מר' נחמן שיעבור להתגורר באומן.

רבי נחמן התגורר 'שמונה עשר' שנים 'בטולטשין'; שמונה עשר שנים 'בברסלב'; ושמונה עשר שנים 'באומן'. בשנת תרכ"ו העתיק ר' נחמן את מקום מגוריו מהעיר ברסלב לאומן, ובשנת תרמ"ד הוא נפטר; שמונה עשרה שנים התגורר ר' נחמן באומן.

כשרבי נחמן קבע את מקום מגוריו באומן, קבעו אנשי שלומינו שרבי נחמן הוא זה שינהל את כל ענייני הקלויז - אנשי שלומינו הרי הכירו במעלותיו של רבי נחמן, הם ידעו שהוא אינו זקוק למותרות...

נו, אחרי שאנשי שלומינו תרמו מכספם להוצאות הקלויז, הם ידעו שגם רבי נחמן צריך להתפרנס.

נו, וכי עליהם לומר לרבי נחמן באיזה סכום הוא רשאי להשתמש?!

משכך שאל ר' אבא' לע את ר' סנדר: "רבי נחמן הרי זקוק לאכול 'דייסא ומרק' בדיוק כמונו, כמו-כן הוא זקוק לתפור בגד לאשתו 'אסתר שיינדל' אחת לשנה, אבל יותר מזה הוא לא יכזבו! מדוע אתם דורשים ממנו שיתן 'פירוט' מדויק של כל ההוצאות?!"

(השואל: מי הייתה 'אסתר שיינדל'?) אסתר שיינדל הייתה אמו של ר' אברהם בן רבי נחמן. אחת לשנה היה ר' נחמן תופר עבורה בגד - הבגד שהוא תפר לה, היה 'בגד מיושן' כמו הבגדים שלבשו באותם ימים...

(רלווי"צ מסביר איזו השגה הייתה לר' אבא'לע ברבי נחמן טולטשינער) אתה שומע? "דייסא ומרק' הוא צריך לאכול בדיוק כמונו! ולתפור בגד הוא גם-כן צריך!" נו, ומה בכך שהוא תופר לה בגד... אתה צריך להבין, לא מדובר פה בבגדים יקרים. מה בכך שאחת לשנה הוא תופר בגד עבורה? הרי מעבר לזה אין לו עוד הוצאות נוספות, מדוע אם כן עליו לתת לכם 'דין וחשבון'!?

הם הרגישו היטב בגדולתו של רבי נחמן, הם הבינו היטב שמדובר כאן ב'אדם גדול'!

איי, מחלוקת, מחלוקת... מחלוקת הרי היא 'פוטור מים ראשית מדון', המחלוקת הולכת ומתרחבת, הולכת וגדלה... השם ירחם מה שנהיה שם לצערנו...!

לא הביט און ביעקב

היה פעם שרבי נתן שוחח עם ר' מאיר טפליקער והתעניין אצלו בשלומם של אנ"ש מהעיר טפליק.

העיר טפליק בנויה סה"כ משלשה - ארבעה רחובות, רבי נתן הכיר היטב את בני העיר, והתעניין בשלומם של אנ"ש.

הערות ומראי מקומות

ד. משלי י"ז י"ד, וז"ל ברש"י שם: המתחיל במריבה הוא כפותח חור בגדרי אגפי אמת המים והמים יוצאין בו, והחור הולך ומרחיב כן המדון הולך וגדל תמיד.

שיחה משנות התש"ל ט

רבי נתן שאל את ר' מאיר: "מה שלום פלוני?" ור' מאיר עיקם את פניו.

"ומה שלום פלוני?" – ור' מאיר שוב עיקם את פניו!

על כל אחד שרבי נתן התעניין בשלומו, עיקם ר' מאיר את פניו.

אמר לו רבי נתן: "נו מאיר, וכי רק אתה יהודי כשר?!"

ענה ר' מאיר ואמר: "אני? וודאי שלא!"

שאלו רבי נתן: "וכי אין בנמצא אפילו יהודי אחד כשר? אין אף-אחד?!"

חזר רבי נתן לתחילת השיחה, עבר שוב על שמותיהם של אנ"ש, והתעניין בשלומם.

בשיחתם אמר רבי נתן לר' מאיר: "לפלוני יש נקודות טובות 'אלו'!
ולפלוני, יש נקודות טובות 'אלו'! ואתה ר' מאיר, גם כך יש 'מעט טוב'...!"

רבי נתן הפך את הסתכלותו הראשונית של ר' מאיר מהפך אל הפך...

אנשי שלומינו היו מבארים את המעשה כך: האמת היא, כשר' מאיר עיקם את פניו הייתה לכך סיבה... היה לו באמת סיבה לעקם את פניו! אותם יהודים שרבי נתן התעניין בשלומם, לא עמדו בדרגתו של ר' מאיר – לר' מאיר אכן הייתה סיבה מדוע עיקם את פניו!

אבל אעפ"כ כוונתו של רבי נתן בדבריו הייתה – ללמד את ר' מאיר מהי דרכו של הרבי; כיצד למצוא בכל אחד ואחד, וגם בעצמו, את 'הנקודות טובות'!

הערות ומראי מקומות

ה. ע"י כוכבי אור – אנשי מוהר"ן, דיבורים ממוהרנ"ת אות י"ח. וע"י ליקוטי מוהר"ן תו' רפ"ב עה"פ ויעוד מעט ואין רשע", ותו' י"ז תניינא עה"פ "לא הביט און ביעקב".

המנין שלכם היה בוקע רקיעים

(מתייחס למניין של אנשי שלומינו בנעמירוב בתחילת התקרבותו של רבי נתן)

'הלב' שהיה לרבי נתן בתחילת התקרבותו לרבי, אינו משהו שניתן לתיאור כלל! אש יקדה בקרבו! בתחילת ההתקרבות, הוא לא יכול היה לקרר את ליבו הבוער!

בתקופה בה התגורר רבי נתן בנעמירוב, התקרבו לרבי מספר יהודים נוספים, וביחד הם ייסדו מניין. היו אלו אנשים פשוטים, אחד היה 'קדר', השני היה 'בעל מלאכה', השלישי היה... ביחד הם ייסדו מנין, הם התקרבו לרבי!

כשרבי נתן דיבר איתם, הוא ראה שאין להם את 'ההרגשה וההשגה' ברבי. אילו רק היו יודעים שזהו כזה מין רבי? ! אבל הם לא ידעו...

אמנם היו ביניהם גם בני עליה; רבי נתן, רבי נפתלי, ר' ליפא גם היה קצת... אולם שאר המקורבים היו כולם אנשים מאד פשוטים!

ואף-על-פי שרבי נתן התקבץ עמם יחד, הייתה ההתקבצות בעיניו כזבזב זמן יקר, זאת משום שלאותם מקורבים לא הייתה 'הרגשה והשגה' בגדולתו של הרבי.

בתקופה בה התגורר רבי נתן בנעמירוב, בכל פעם שהיה בא לרבי, היה הרבי שואל אותו: "מה נשמע משהו חדש מהמנין שלכם?"

כעבור זמן הרגיש רבי נתן שהמנין בנעמירוב הוא לא 'המנין' אליו השתוקק. הוא ראה שאין להם הרגשה והשגה בגדולתו של הרבי, ומשכך לא עבר זמן רב והמנין התבטל!

שיחה משנות התש"ל

בפעם הבאה שרבי נתן רצה לנסוע לרבי, הוא חשב בלבו: "געוואלד נורא! הרי בבואי לרבי ישאל אותי הרבי "מה נשמע משהו חדש מהמנין שלכם?" מה אענה לו?!"

כשרבי נתן בא לרבי, הרבי לא שהה אז בחדרו, אך על השולחן הייתה 'פיתקית' בכתב ידו של הרבי ובה כתוב: "מה אומר לכם, המנין שלכם היה בוקע רקיעים!"

רבי נתן כבר קיבל תשובה למחשבותיו. עוד בטרם נפגש עם הרבי כבר הבחין 'בפיתקית' וראה את הכתוב בה...!

קרסי נחושת

או אז הבין רבי נתן שבענייניו של הרבי לא שייך לומר: "רק אם עבודתו של השני משתווה לעבודתי, אזי יש לי שייכות עמו!"

ענייניו של הרבי הוא – הרי לרבי מקורבים גם 'בעלי-בתים'! לרבי מקורבים אנשים כאלו ש'השאול תחתיות' הוא מעט מדי בשבילם! ומאידך מקורבים לרבי גם כאלו שהם 'בני עלייה'! וכפי שהרבי ענה ואמר: "תמהתי על העולם שהיכן שנמצא איזה טוב אמתי ראוי שיתקרב אלינו!"

לרבי מקורבים כל סוגי האנשים!

הערות ומראי מקומות

ו. עי' חיי מוהר"ן אות של"א.

ז. עי' חיי מוהר"ן אות ש"י.

ח. עי' חיי מוהר"ן אות רפ"ו.

יב טעם זקנים

ומכל אלו המקורבים נבנה 'המשכן'! אחד נודב 'מנורה שלימה', השני נודב 'כיכר זהב', יש אחד נודב 'קֶרֶס נחושת'. הרי גם 'קֶרֶס נחושת' נצרך היה להקמת המשכן, ובחסרונו של 'קֶרֶס נחושת', אי אפשר היה לבנות המשכן!

במשכן צריכים להיות 'חמישים קרסי זהב'. כשחסר אחד מהם, אי אפשר להקים המשכן! אולם כשבאים לצדיק, אזי 'והיה המשכן אחד', המשכן כולו נהיה כמקשה אחת ויכולים להקימו!^ט

לאחר מעשה הבין רבי נתן שעניינו של הרבי לא שייך רק ל'גדולים במעלה' או רק ל'קטנים במעלה' - אלא הוא שייך לכל אחד ואחד!

רבי נתן קירב לרבי אנשים כאלו, עמי ארצות כאלו, שאילו היו חיים בזמננו, היו מוציאים אותם מחוץ למחנה! עד-כדי-כך שאפילו 'תפילה', אינני יודע אם הם ידעו מהי!

רבי נתן הבין שעניינו של הרבי הוא: "הרבי חפץ לקרב את כולם! ויש שמביא לרבי 'קֶרֶס'! אפילו פחות מ'קֶרֶס'!".

במשכן היו גם 'קֶרֶס נחושת', לא רק 'קֶרֶס זהב' - ערכם של 'קֶרֶס נחושת' נמוך בהרבה!

כל עניני הוא ראש השנה

במשך כל השנים בראש השנה, בין היום הראשון ליום השני, נהג רבי נתן ללמוד 'מאמר' מליקוטי הלכות ברבים. הרבי נהג לומר 'תורה' בזמן הזה -

הערות ומראי מקומות

ט. עי' ליקוטי הלכות הל' נחלות ד' אות ח'.

וכך נהג גם רבי נתן. אמירת ההלכה היה משהו מיוחד! אש יצאה מפיו של רבי נתן כשאמר את ההלכה! היו יהודים רבים שבאו לשמוע את רבי נתן אומר את ההלכה.

בראש השנה האחרון לימי חייו, נשאר רבי נתן בחדרו ולא ירד לדבר בפני הקהל. קהל החסידים שהתקבצו בבית הכנסת השתוקק עד מאד לשמוע את דברי רבי נתן, היה זה מעמד נפלא ביותר. במשך כל השנה שאבו אותם יהודים 'חיות' ממעמד זה בו שמעו את רבי נתן אומר 'הלכה' בראש השנה!

ר' אפרים בן רבי נפתלי היה זה שעלה לחדרו של רבי נתן לשאלו 'מדוע הוא אינו יורד כמידי שנה?' אך רבי נתן השיב לו איזשהו 'תירוץ', אני יודע? איזה תירוץ בעלמא, הרגל...! רבי אפרים הבין שרבי נתן עונה לו 'תירוץ בעלמא'. היה זה בראש השנה האחרון לחייו של רבי נתן.

בהמשך ענה רבי נתן ואמר לרבי אפרים ב"ר נפתלי: "וכי אינך מבין? התבוננתי בדבר וראיתי שישנם יהודים שמשתתפים בקיבוץ בראש השנה, רק מחמת רצונם לשמוע אותי לומד 'הלכה'! נו, אני הרי אינני חי לעולם. ומה יהיה אם 'בשנה הבאה' אסתלק מן העולם? – כך דיבר רבי נתן על עצמו. יהיו אנשים שיאמרו: "מאחר ורבי נתן נסתלק לעולמו, אין עוד טעם לנסיעתנו לאומן לראש השנה? הרי מילא לא נשמע את רבי נתן לומד 'הלכה' כמידי שנה?".

התבוננתי בדבר ואמרתי בליבי: "עניינו של הרבי שאמר: "גאר מייז זאך איז ראש השנה – כל ענייני הוא ראש השנה" – אינו תלוי באם אומר 'הלכה' בראש השנה או לא!".

רבי נתן בראש השנה האחרון פעל באופן כזה שגם בדורות הבאים יידעו כולם "שעניינו של הרבי הוא ראש השנה – והוא לא תלוי ב'אמירת הלכה'!". ואכן בשנה ההיא הסתלק רבי נתן לעולמו.

כוחו הגדול העולה על הכל

היו פעמים נוספות טרם הסתלקותו של רבי נתן, בהם גילה דעתו: שעניינו של הרבי הוא כה גדול, שהוא אינו תלוי בשום-דבר אחר!

עניינו של הרבי עולה על הכל! עצם הדבר כשלעצמו – עולה על הכל! הכח הגדול שיוצא מעניינו של הרבי כשלעצמו – הוא לבד 'עולה על הכל'! שאר הדברים הם וודאי טובים, אולם 'כוחו הגדול של הרבי' כשלעצמו – 'עולה על הכל'!

כוחו הגדול של הרבי 'עולה על הכל', וככל שמתרבים יותר ויותר אנשים שמחזיקים עצמם יחד – כך-גם עניינו של הרבי מאיר יותר ויותר!

הערות ומראי מקומות

יא. עיי' עלים לתרופה מכתב צ"ג: חמל עלינו השם יתברך והקדים רפואה למכה מה ששלח לנו מקדם מושיע ורב האמת להצילנו על ידי התגלות חדושי תורתו הקדושים, החדושים הנפלאים והנוראים וכו' שהם מעיני הישועה האמתיים, וביותר על ידי אלו התפלות, אשר אי אפשר לבאר בכתיב ובעל פה עד היכן מגיעים טובות וחסדים של אלו התורות והתפלות והמעשיות והשיחות הקדושים וכו' וכל קדשת ההשארה שהשאיר בזה העולם. ועל כלם גדל כחו הקדוש העוזו והגבור וכו' העולה על הכל. ושם מכתב רי"ב: ותודה לאל יש לנו דאקטיר כזה שבקי מאד ברפואות נפשנו עד תכליתו עד הסוף האחרון, ומלבד רפואותיו היקרים כחו הגדול בעצמו עולה על הכל.

מדוע? בגלל ש'אורו של הרבי' הוא אור גדול ונורא! ו'אור' כה גדול אינו יכול להימצא במחיצת 'יחיד', ואפילו אם היחיד יהיה גדול ככל שיהיה - אור כה גדול, אינו יכול להימצא במחיצת 'יחיד'! אלא מאי? רק 'ביחד'!³

רבי נתן דיבר פעם שיחה חזקה ביותר, הייתה זו שיחה חזקה מאד, לאחר שסיים לדבר, התבונן רבי נתן ואמר: "שאדמה בנפשי שאומר כאלו 'דיבורים'? שאני אומר כאלו 'דיבורים נפלאים'?! אך לאחר שהסתכל וראה שישנם 'עשרה אנשים' ענה ואמר: "נו, 'כל בי עשרה שכינתא שריא"⁴, כעת מובן מהיכן יכולתי לומר 'כאלו דיבורים'!"

או אז ראו, שלעיתים שופעים כאלו 'דיבורים', מה שבדרך-כלל לא שייך לדבר דיבורים שכאלו, בגלל שהאור הוא כה גדול. אלא מאי? כשמתקבצים 'ביחד' אזי - 'כל בי עשרה שכינתא שריא', וכשהשכינה נמצאת ביניהם, ממילא כבר יכולים לדבר גם 'כאלו דיבורים נפלאים'!

ולוקח נפשות חכם

בזוהר הקדוש כתוב על 'קרבן חטאת', שהבשר היה נאכל לכהנים, האימורים היו נשרפים על גבי המזבח, והדם היו מזים על גבי המזבח, אם כן מה נשאר לקדוש ברוך הוא מכל הקרבן?

התשובה היא: 'ריח ניחוח להשם'!

הערות ומראי מקומות

יב. עיי' ליקוטי הלכות הל' נזיקין ד' אות י': כי באמת להמשיך השגות אלקות צריכין פליים רבים פידוע, על פן צריכין לזה קבוצת ישראל קדושים הרבה שיתקבצו יחד לדרש את ה' ולבקשו, כי בכל אחד מישראל יש בחינת נקדה טובה מה שאין בחברו, כמו שמבאר במקום אחר...

יג. סנהדרין ל"ט ע"א.

הזוהר הקדוש אומר, ש'הרצון הטוב - רעותא טבא' שיש לו לאדם בעת שמביא את הקרבן, זהו כל הנחת-רוח שיש לקדוש ברוך הוא מהקרבן - 'הרצון הטוב'!

בכל הקרבנות - 'הרצון הטוב' הוא זה שמעלה 'ריח ניחוח להשם'!

אומר הזוהר הקדוש כך: איזה נחת רוח יש לקדוש ברוך הוא מ'תורה ותפילה'? 'הרצון הטוב' שיש לו לאדם! 'רצון יראיו' - יעשה. 'הרצון' שיש 'ליראיו' הוא זה 'שעושה' הכל!

מכאן למדים עד כמה גדולה מעלת 'הרצון'!

זהו שמביא הרבי בתורה י"ג" - תורה שנאמרה בראש השנה, "כל אלו בני אדם הבאים לחכם הדור, כל אחד ואחד יש לו איזה רצון טוב, והצדיק מעלה כל אלו הרצונות ובזה הוא מחדש נפשותיהם של אלו האנשים הבאים אליו, ועל-ידי זה הוא מביא התגלות התורה שאומר אז בפניהם... " ועל ידי-זה נעשה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו - מכל אלו 'הרצונות' שיש לכל אחד! הרי לכל אחד יש רצונות טובים, לכל אחד יש כיסופים והשתוקקות להשי"ת!

אנחנו הרי מתקבצים יחדיו, דיברנו על כך מספר פעמים, אנשי שלומינו היו אומרים, שהרבי זכה ופעל אצל השי"ת ש"בכל עת שמדברים ממנו מקבלים

הערות ומראי מקומות

יד. וז"ל בליקוטי עצות על תו' זו: כל אלו בני אדם הבאים לחכם הדור, כל אחד ואחד יש לו איזה רצון טוב, והצדיק מעלה כל אלו הרצונות ובזה הוא מחדש נפשותיהם של אלו האנשים הבאים אליו, ועל-ידי זה הוא מביא התגלות התורה שאומר אז בפניהם. נמצא שיש לכל אחד ואחד חלק בהתורה כפי רצונו וכן נתחדש נפשו לטובה. על-כן צריך כל אחד להתחזק ולהתעורר, שיבוא עם רצונות טובים וכסופין טובים ויחזקים להשם בתברך כדי שיתחדש נפשו לטובה ביותר.

שיחה משנות התש"ל

הרהור תשובה! " הרבי פעל אצל השי"ת שבכל עת שמדברים ממנו מקבלים
'הרהור תשובה'!

מה הפירוש 'הרהור תשובה'? איזשהו 'רצון' להשי"ת!

'הרהור תשובה' פירושו - איזה מין 'השתוקקות להשי"ת'! געוואלד -
נורא! זה כל ה'נחת-רוח' שיש להשם יתברך!

כשאנו עומדים להתפלל שחרית, איזה נחת-רוח יש להשי"ת מתפילתנו?
'הרצון הטוב' שאנו משתוקקים להשי"ת, בזה חפץ הקדוש ברוך הוא, זה
החלק שנשאר לו!

ועל-ידי מה נהיה כל זה? על-ידי שיהודי מדבר מהרבי, ואוחז עצמו ברבי.
אזי עולים כל 'הרצונות הטובים', וזהו ה'ריח ניחוח להשם'!

זוהי כל רפואתנו, זהו זה!

חלק מהוצאות הקונטרס
נתרמו

לעילוי נשמת

ר' אלעזר בן ר' שלמה יהודה

ר' אברהם נחמן שמחה בן ר' אלעזר

איטא בת ר' דב בעריש

מרים בילא בת ר' יעקב

ולהצלחת נתן יעקב בנימין בן איטא

וכל יוצ"ח

להצטרפות לרשימת תפוצה לקבלת הקונטרס

במייל, נא לשלוח פניה לכתובת מייל:

bn5710048@gmail.com